

Hunc Fora trīna stupent raptum sibi præcoce fato,
Plange Virum Eusebie, tu qvoqve plange Themis!
Flebile mille canunt carmen lessumqve clientes,
Nec mea Patronum Musa tacere potest.
Lipsia TE Bosiis, Vir Maxime, fecit amicum,
[Qvod nec pœnituit sæpe referre mihi.]
Me bona Dresdena TIBI longum, si fata tulissent,
Fortè & perpetuum, dum meditabar iter.
Tu mihi primus eras author, quo temnere Dresdenam
Dedidici & cœpi hîc figere velle pedem.
Nec tot in amplorum pôst surgens culmen honorum
Mutasti mentem in meqve measqve piam.
Non sanè est virtus moderari in honoribus altos
Promeritis animos, qvàm meruisse, minor.
Ingenio fortuna leves facile inflat, cristaqve gallo
Surget, ut in minimo pulvere victor erit.
Quantus-quantus eras, sed eras TU semper is - idem,
Quadratumq; bonum sic decet esse Virum.
Nunc TE cœlica habent ex omni parte beatum
Gaudia, me miserum tormina mille tenent
Summa dies rursus felicem junget Utrumqve,
Fiat ut id summus faxit Jova brevi!

Ex officio f.

M. Paulus Boſe.

HEI fuit! effertur. Qvis? verbo multa; JACOBI.
Quem nomen fugiat nobile? Qanta cadunt!
Ingenium vastum, excellens, exercitum ad usus,
Helluo librorum, Bibliotheca loquens.
Musarum gremium, Oraclum commune Clientum,
Consus inexhaustus, Gloria Saxonie.
Jacturam video, privata, an publica major
Nescio; tantum oro, penset utramqve DEUS.

Honoratissimæ Familiae luctu inopino, acerbissimo consternataz
cœlestis Paracleti solatium ex animo precatus
f.

M. Johannes Seebisch/ Cygnéus,
ad S. Crucis Symmista.

TRistia sunt lætis, nimis eheu! tristia mixta.
Cum thalamô tumulum Fata parare jubent.
Fata jubent, nostras paret queis vita caduca,
Qvæque evitare est nec Themis ipsa potis.
Exemplum deplorandum, qvod fistit JOVA,
Cunctorum meritò pectora mœsta movet.
Pupillis DEUS auxilium, & tutela paterna,
Solamen Videlæ, ac provida cura siet!

v.

In exqviis luctuosissimis Patroni sui desideratisimi

M. Job. Heinr. Rühl/ Diac.ad S.Cr.

¶ (o) ¶